

1) Ζωηρός, δύστροπος, δυσμεταχειρίστος · Ήπ (Ζαγόρ.) Μακεδ. (Βλάστ.) Στερελλ. (Αίτωλ.): *Πιδί βουμπέρ'κον* Αίτωλ. *Αρνά βουμπέρ'κα* Βλάστ. 2) 'Ο άπολέσας τούς γονείς του καί καταστάς όρφανός επί παιδίου Στερελλ. (Γαρδικ.) 3) 'Ασθενής, καχεκτικός Θεσσ. (Νευρόπ.)

βόμπυκας ό, άμάρτ. *βόβυκας* Κύθν. *βέμπ'κας* Στερελλ. (Καλοσκοπ.) *μπέμπ'κας* Εϋβ. ('Ακρ.) *βόμπυκο* 'Απουλ. (Καλημ.) *βούμπυκο* 'Απουλ. (Κοριλ.) *βούμπυκο* 'Απουλ. (Κοριλ.) *βούμπυκος* Κύπρ.

'Εκ τοῦ άρχ. οὐσ. *βόμβυξ*. Πβ. 'Ησύχ. «βόμβυκες... είδος ζώου πτερωτοῦ κατά σφήκα».

Είδος έντόμου διπτέρου μεγαλυτέρου από τόν σφήκα βομβοῦντος κατά τήν πτήσιν ένθ' άν.: *Έπεσε ό βόβυκας μέσ' 'ς τό σπίτι τ' έποθάνανε* οὔλοι Κύθν. Συνών. *βομπύκι*. Πβ. *μπούμπουρας*.

βομπύκι τό, άμάρτ. *μπιμπύκ'* Εϋβ. ('Ακρ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. *βόμπυκας*.

Βόμπυκας, ό ίδ.: *Τά μπιμπύκια μās φάγαν τὰ μιλίσσια*.

* **βομπυκίζω**, *βουμπατίζω* Κύπρ. *βουμβοντίζω* Κύπρ.

'Εκ τοῦ οὐσ. *βόμπυκας*.

Βομβῶ: *Οὔλ-λην νύχταν 'έν έτδοιμήθηκα, γιατί έβουμπατίζαν μέσ' 'ς τ' άγκρά μου τὰ κουνούπκια*. Συνών. *βαβουρίζω* 1, *βάζω* (I) 4 δ.

* **βομπύκισμαν** τό, *βουμπάτμισμαν* Κύπρ. *βουμπούτμισμαν* Κύπρ.

'Εκ τοῦ ρ. * *βομπυκίζω*.

'Ο βόμβος ό παραγόμενος υπό έντόμου.

βόντινα ή, *βόδινα* Θράκ. (Μάδυτ.) 'Ιμβρ. *βόντινα* 'Ηπ. 'Ιων. (Κρήν.) Σαμοθρ. *βόδινα* 'Ηπ. Θράκ. (Αίν.) Λήμν. *βοδινα* Θράκ. (Μάδυτ.) Νάξ. *βόδινου* τό, Θράκ. (Αίν.)

Πιθανῶς έκ τοῦ Σλαβ. *vođna* = ύδροδοχεϊόν.

1) Είδος πέπονος συνήθως έπιμήκους σχήματος 'Ηπ. Θράκ. (Αίν. Μάδυτ.) 'Ιων. (Κρήν.) 'Ιμβρ. Νάξ. 2) Είδος κολοκύνθης μεγάλου μεγέθους καί χρώματος κιτρινού Σαμοθρ.

βόξα ή, Καππ.

'Αγνώστου έτύμου.

Τό φυτόν μάραθον.

βοούρα ή, Κάμπ.

'Εκ τοῦ οὐσ. *βοή*, δι' ό ίδ. *βουή*, καί τής παραγωγικής καταλ. -οὔρα.

Θόρυβος μέγας, όχλαγωγία. Συνών. *βαβούρα* 1, *βαβουρανιά*.

βορά ή, Χίος.

Τό άρχ. οὐσ. *βορά*.

Τροφή.

βόρα ή, Πόντ. (Οίν.) *άβόρα* Πόντ. (Σινώπ.) *έβόρα* Πόντ. ('Αμισ. Κοτύωρ. Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.) *ήβόρα* Πόντ. (Ζησιν. Κερασ. Κοτύωρ. 'Οφ. Τραπ.) *ληβόρα* Πόντ. (Κερασ.) *άβόρας* ό, Πόντ. (Σινώπ.)

'Εκ τοῦ ρ. *βορίζω*, παρ' ό καί *έβορίζω* καί *ήβορίζω*, όθεν οί τύπ. *έβόρα* καί *ήβόρα*. Περί τοῦ σχηματισμοῦ ίδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1, 76. Τό *άβόρα* καί *άβόρας*

κατά τό συνών. *άέρας* καί *άέρα* Πβ. καί 'ΑνθΠαπαδόπ. έν 'Αρχ. Πόντ. 16 (1951) 4.

1) 'Αήρ, άνεμος (έν τή σημ. ταύτη τό άρσεν. *άβόρας*) Πόντ. (Σινώπ.) 2) Καιρός δροσερός, δροσιά Πόντ. (Κοτύωρ. Οίν. 'Οφ. Σινώπ. Τραπ.): *Παίρω βόραν Οίν. 'Οσήμερο έν' ήβόρα* 'Οφ. || Φρ. *Πήρε βόραν ή καρδιά μου* (έπί ψυχικής γαλήνης, εύχαριστήσεως) Οίν. *'Εσήβεν έναν βόραν 'ς σήν καρδιά μ'* (συνών. τή προηγούμενη) Τραπ.

3) Τόπος δροσερός ώς υπόσκιος, σκιερός Πόντ. ('Αμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. 'Οφ. Σινώπ. Τραπ. Χαλδ.): *Ντό στέκουμε 'ς σόν ήλεν, άς πάμε κάθουμε 'ς σήν έβόραν* Τραπ. Χαλδ. *'Εστάθα 'ς σήν έβόραν κ' επίδρωσα* (έξίδρωσα) Τραπ. *Κοιμάται 'ς σήν έβόραν* Χαλδ. || Παροιμ. Φρ. *Φαείν, ποτίν, ανάπασιν κ' έβόραν καλωσύναν*

(έπί πλησμονής βιοτικών αγαθών καί μακαρίας απολαύσεως αὐτῶν) Τραπ. || Παροιμ. *'Αλλοι κάμνοννε 'ς σόν ήλόν κς άλλοι τρώγουν 'ς σήν ληβόραν* (άλλοι μοχθοῦν καί άλλοι απολαμβάνουν τούς κόπους των) Κερασ. *'Σ σόν ήλόν ήτσαν κ' έκαμεν, οὔδε 'ς έβόραν έφαγεν* (όστις δέν ειργάσθη υπό τόν ήλιον, δέν έφαγεν υπό τήν σκιάν, επί όκνηροῦ) Κρώμν. || 'Άσμι.

'Ο πρόσωπο σ' τραντάφυλλον, ή κάρδα σ' έν' έβόρα, *μυρίσκουμει τραντάφυλλον, κοιμούμαι 'ς σήν έβόραν* Κρώμν. 4) 'Η όπισθεν άντικειμένου σχηματιζόμενη σκιά Πόντ. (Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.): 'Άσμι.

Πουλλίν πετῶ 'ς σόν οὔρανόν, 'ς σήν γήν εντάει έβόραν (εντάει = κάμνει) Κρώμν.

βοράζω άμάρτ. *έβοράζω* Πόντ. ('Οφ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. *βόρα*, παρ' ό καί *έβόρα*.

'Αναρρίπτων είς τόν πνέοντα άέρα χωρίζω τόν οίτον από τὰ άχυρα, λικμῶ. Συνών. *άνεμίζω* (I) A 3, *βορίζω* B 3.

βόρακας ό, σύνηθ.

'Εκ τοῦ λογίου οὐσ. *βόραξ*.

Τό διβορικόν νάτριον χρησιμοποιούμενον τή χαλκευτική είς συγκολλήσεις καί έν τή οίκιακή οίκονομία μετά τής άμυλόκολλας πρὸς στίλβωσιν άσπρορρούχων. [**]

βορατζά ή, άμάρτ. *άορατζά* Κύπρ.

'Εκ τοῦ οὐσ. *βόρατο* κατά τὰ είς -ζά όν. φυτῶν.

Τό φυτόν *βόρατο*, ό ίδ.

βόρατο τό, Καππ. *βόροτο* Καππ. *άβόρατος* ό, Κρήτ. Κύπρ. *άβόραδος* Κρήτ. *άόρατος* Κύπρ.

'Εκ τοῦ μεταγν. οὐσ. *βόρατον*.

Τό φυτόν άρκευθος ή Φοινικική (*juniperus Phoenicea*) τοῦ γένους τής άρκεύθου (*juniperus*) τής τάξεως τῶν κωνοφόρων (*coniferae*). Συνών. *βορατζά*. 'Η λ. υπό τόν τύπ. *'Αόρατοι* καί ως τοπων. Κύπρ. [**]

βορατούδι τό, άμάρτ. *άορατούν* Κύπρ.

'Εκ τοῦ οὐσ. *βόρατο* καί τής υποκοροστικής καταλ. -οὔδι.

Μικρά άρκευθος. 'Η λ. υπό τόν τύπ. *'Αορατούδκια* καί ως τοπων. Κύπρ.

βόρβα ή, Πελοπν. (Μάν.)

'Εκ τοῦ οὐσ. *βορβός*.

Είδος λαχάνου: Γνωμ. *Βορβός κ' ή βόρβα λάχανα καί τό σπανάκι βότανο καί όλα τ' άλλα χορτα*.

βορβάκι τό, άμάρτ. *βαρβάκι* Σίφν. Χίος.

'Εκ τοῦ οὐσ. *βορβός* καί τής παραγωγικής καταλ. -άκι.

1) Φυτόν βολβώδες Χίος. 2) Ὁ πρῶτος καρπὸς τῆς ἀνίας συκῆς Σίφν.

βορβακίδι τό, ἀμάρι. βαρβακίδι Χίος.

Ἐκ τοῦ οὗς. βορβάκι καὶ τῆς παραγωγικῆς κατὰ -ίδι.

Φυτόν τι μὲ μικροὺς βολβούς.

βορβάς ὁ, Πελοπν. Θηλ. βορβοῦ Πελοπν.

Ἐκ τοῦ οὗς. βορβός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ās.

Ὁ ἀσχολούμενος εἰς τοὺς βορβούς (ιδ. λ.), δηλ. τὴν συλλογὴν, πώλησιν κτ.

βορβάσταχο τό, Ἴων. (Κρήν.) Χίος.

Ἐκ τῶν οὗς. βορβός καὶ στάχυ, παρ' ὃ καὶ ἀστάχυ.

Εἶδος φυτοῦ μὲ βολβώδη ρίζαν.

βορβέλλα ἡ, Πελοπν. (Γέρμ.) βερβέλλα Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βορβός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έλλα.

Φυτόν συγγενὲς πρὸς τὸν βορβόν, ὃ ιδ.

βορβί τό, Πελοπν. (Οἶν.) βορβί Πελοπν. (Κόκκιν.)

βρουβί Πελοπν. (Κόκκιν.) Πληθ. βορβιά Πελοπν. (Ἀνδρουσ. Κλουτσινοχ. Κορινθ. Τρίκκ.) κ. ἄ. βορβιά Πε-

λοπν. (Κορινθ.) κ. ἄ. βρουβιά Πελοπν. (Κορινθ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὗς. βολβίον. Τοῦ πληθ. βορβιά καὶ

βουρβιά ὡς ἐνικ. εὐχρηστεῖ τὸ βορβός, ὃ ιδ.

1) Τὸ φυτόν βορβός 2 α, ὃ ιδ., ἐνθ' ἄν. 2) Φυτόν

παράσιτον τοῦ σίτου Πελοπν. (Οἶν.)

βορβίδι τό, ἀμάρι. βορβίδ' Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βορβός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.

-ίδι. Πβ. καὶ ἀρχ. βολβίδιον = εἶδος μικροῦ θαλασ-

σίτου πολύποδος.

1) Βορβός 2 α, ὃ ιδ. 2) Ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἀν-

θρώπου.

βορβιθιά ἡ, Ἄνδρ. βορβιθιά Κέως.

Ἐκ τοῦ οὗς. βόρβιθο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.

-ιά. Ὁ μεταπλάσμος κατὰ τὸ κοπριά.

Ἡ κόπρος τοῦ βοός ἐνθ' ἄν. Συνών. βοιθιά, βοι-

δοβουνιά, βοιδοκοπριά, βοιδοκόπρο, βοιδοχέσει,

βόρβιθο, *βορβιθωνία, βουλιθιά, βούλιθο, βουνιά.

βορβιθίζω Ἄνδρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βορβιθιά ἢ βόρβιθο.

Ἐπαλείφω, ἐπιχρίω τι, οἷον ἁλόνι, ἀγγεῖον κτ., μὲ

κόπρον βοός διαλελυμένην δι' ὕδατος: Βορβιθίζω μὲ

βόρβιθο.

βόρβιθο τό, Ἄνδρ. βούρβιθο Καλαβρ. (Γαλλικ.

Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) βούρβιθο Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὗς. βόλβιτον.

Βορβιθιά, ὃ ιδ.

* **βορβιθωνία** ἡ, βουρβουθωνία Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βόρβιθο καὶ τῆς μεταγν. καταλ. -ωνιά,

περὶ ἧς ιδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾷ 28 (1916) Λεξικογρ. Ἀρχ.

14. Πβ. διὰ τὴν κατάλ. καὶ τὸ συνών. βουνιά.

Βορβιθιά, ὃ ιδ.

βορβιλίδι τό, Κέρκ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βορβός διὰ τοῦ διαμέσου τύπ. *βορβίλι.

Βλαστὸς ἐκφυόμενος ἀπὸ τὸν βολβὸν φυτοῦ. Συνών.

βορβοβλάσταρο.

βορβοβλάσταρο τό, ἀμάρι. βορβοβλάσταρο Πε-

λοπν. (Παππούλ.) γρουβοβλάσταρο Πελοπν. (Λογγ.)

Ἐκ τῶν οὗς. βορβός καὶ βλαστάρι.

Βορβιλίδι, ὃ ιδ.

βορβογέλαδο τό, Πελοπν.

Ἐκ τῶν οὗς. βορβός καὶ ἀγελάδι.

Ἀγέλας (τὸ α' συνθετ. ἄνευ ἰδιαιτέρας σημ.) Ἡ λ. ἐν

λογοπ.: Ὁ μάρκας ὁ βορβάς πῆρε τὸ βορβοτοέκουρο καὶ

πάει ὡς τὸ βορβόλογγο νὰ κόψη βορβοπάλουκα νὰ φράξη

τὸ βορβόκηπο νὰ μὴ μποῦν τὰ βορβογέλαδα καὶ φάν τὰ

βορβολάχανα.

βορβοκαλογραιά ἡ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὗς. βορβός καὶ καλογραιά.

Φυτόν ὁμοιάζον μὲ βορβόν.

βορβοκάρν τό, Εὔβ. (Ὁξύλιθ.)

Ἐκ τῶν οὗς. βορβός καὶ κάρν.

Εἶδος ὑπογείου κονδύλου ἐδωδίμου.

βορβοκαρυά ἡ, Εὔβ. (Ὁξύλιθ.)

Ἐκ τῶν οὗς. βορβός καὶ καρυά.

Τὸ φυτόν τὸ παράγον τὸ βορβοκάρν.

βορβόκηπος ὁ, Πελοπν.

Ἐκ τῶν οὗς. βορβός καὶ κῆπος.

Κῆπος βορβών. Ἡ λ. ἐν λογοπ., ὃ ιδ. ἐν λ. βορ-

βογέλαδο.

βορβολάχανο τό, Πελοπν.

Ἐκ τῶν οὗς. βορβός καὶ λάχανο.

Ἡ λ. ἄνευ ὠρισμένης σημ. ἐν λογοπ., ὃ ιδ. ἐν λ.

βορβογέλαδο.

βορβολίθι τό, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὗς. βορβός καὶ λιθί.

1) Παραθαλάσσιος ἢ παραποτάμιος ψῆφος (ἢ σημ.

διὰ τὸ στρογγύλον τοῦ σχήματος). 2) Μικρὸς καρπὸς

φυτοῦ μὴ ἀναπτυχθεὶς ὥστε νὰ φθάσῃ εἰς τὸ κανονικὸν

μέγεθος.

βορβόλογγος ὁ, Πελοπν.

Ἐκ τῶν οὗς. βορβός καὶ λόγγος.

Δάσος, δρυμός, ἐν ᾧ φύονται βορβοί. Ἡ λ. ἐν λο-

γοπ., ὃ ιδ. ἐν λ. βορβογέλαδο.

βορβολούλουδο τό, Ζάκ. Κέρκ.

Ἐκ τῶν οὗς. βορβός καὶ λουλούδι.

Εἶδος ἀγρίου χόρτου ἐδωδίμου.

βορβομάτης ἐπίθ. ἀμάρι. βορβονμάτ'ς Στε-

ρελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τῶν οὗς. βορβός καὶ μάτι.

Ὁ ἔχων ὀφθαλμοὺς ὡς βολβούς, ἐξωθηκός.

βορβοουρά ἡ, ἀμάρι. βορβονουρά Πελοπν. (Κυνουρ.)

Ἐκ τῶν οὗς. βορβός καὶ οὐρά, παρ' ὃ καὶ νουρά.

Τὸ στέλεχος τοῦ φυτοῦ βορβοῦ ἀπὸ τῆς ὑπογείου κε-

φαλῆς μέχρι τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ὅποθεν ἀρχίζει ἡ

ἐκφυσις τῶν φύλλων.

βορβοπάλουκο τό, Πελοπν.

Ἐκ τῶν οὗς. βορβός καὶ παλούκι.

Πάσσαλος (τὸ α' συνθετ. ἄνευ σημ. ἰδιαιτέρας). Ἡ λ.

ἐν λογοπ., ὃ ιδ. ἐν λ. βορβογέλαδο.

